

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 11 juni 1943 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 5 § förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt jämte en i ämnet väckt motion.

I en den 14 maj 1943 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 288, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 5 § förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

Häriigenom förordnas, att 2 § 1 mom. och 5 § förordningen den 13 december 1940 om allmän omsättningsskatt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

2 §.

1 mom. Allmän omsättningsskatt utgår ej

- a) vid försäljning — — — och ventrikelpreparat;
- b) vid försäljning eller uttag från rörelse av mjölk, grädde, smör och margarin, potatis samt de slag av mjöl, gryn och bröd, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock att skatt skall utgå vid försäljning från restaurang-, pensionat-, kafé- eller konditorirörelse;
- c) vid försäljning, som — — — för export.

¹ Senaste lydelse se beträffande 2 § 1 mom. SFS 1942: 610 samt beträffande 5 § SFS 1941: 972.

5 §.

Allmän omsättningsskatt — — — ägt rum.

Vid försäljning i kommission anses kommissionären såsom säljare. Vid försäljning å auktion skall dock icke auktionsförrättaren i denna sin egenkap anses såsom säljare, såvida han icke jämväl annorledes än å auktion driver handel med sådana varor, som försäljas å auktionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1943.

Till utskottets behandling har jämväl hänvisats en i anledning av propositionen väckt motion, nr 438 i andra kammaren av herr *Pettersson* i Dahl, vari hemställt, »att riksdagen måtte uttala, att skolhushåll av mindre omfattning ej må jämställas med restaurang-, pensionat-, kafé- eller konditorirörelse i den mening, som avses i förordningen om allmän omsättningsskatt».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionärens yrkande, får utskottet hänvisa till motionen.

I föreliggande proposition föreslås ändring i omsättningsskatteförordningen dels i fråga om uttag av varor från restaurang-, pensionat-, kafé- och konditorirörelse dels ock rörande försäljning å auktion.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet lämnas redogörelse för föreliggande förslag å sid. 3—8 samt 9—12, till vilken redogörelse utskottet tillåter sig hänvisa.

Vidkommande den i propositionen föreslagna ändringen avseende uttag från restaurang- och liknande rörelse har *departementschefen* till stöd här för anført följande:

»På grund av undantagsstadgandet i 2 § 1 mom. b) omsättningsskatteförordningen, vilket tillkommit med hänsyn till svårigheterna att finna ett praktiskt genomförbart redovisningssystem för idkare av restaurang-, pensionat-, kafé- och konditorirörelse, ha otvivelaktigt dessa rörelseidkare vid beskattning av kost åt personal kommit i en ogynnsam ställning i förhållande till andra rörelseidkare. Vidare synas beskattningsnämnderna ha tillämpat olika praxis vid beskattning av kost åt personal, anställd å hotellavdelning i företag, som driver både hotell- och restaurangrörelse.

Det av centrala omsättningsskattenämnden framlagda förslaget till ändring i omsättningsskatteförordningen i detta hänseende åsyftar, att allmän omsättningsskatt icke skall erläggas vid *uttag* av de i 2 § 1 mom. b) angivna varuslagen från restaurang- och annan liknande rörelse. Vad nämnden sålunda föreslagit synes utgöra en framkomlig väg till avhjälpan av ifrågavarande missförhållanden och svårigheter vid tillämpningen av omsättningsskatteförordningen. Med hänsyn härtill och då nämndens ändringsförslag under remissbehandlingen lämnats utan erinran, tillstyrker jag, att ifrågavarande

bestämmelse i omsättningsskatteförordningen ändras i enlighet med berörda förslag.

Beträffande sättet för fastställandet av värderingsgrunderna för de naturaförmåner, varom nu är fråga, torde beslutanderätten härutinnan, på sätt nämnden föreslagit, böra tillkomma taxeringsmyndigheterna. Å andra sidan föreligger det givetvis icke något hinder för nämnden eller landskamrerarna att göra särskilda uttalanden i frågan, vilka uttalanden självfallet komma att tjäna till ledning vid taxeringsmyndigheternas arbete.

Den nu ifrågasatta ändringen i omsättningsskatteförordningen torde böra träda i kraft den 1 juli 1943 och således tillämpas beträffande därefter gjorda uttag.»

Vad angår den i propositionen föreslagna ändringen rörande försäljning å auktion har departementschefen till stöd för förslaget i denna del yttrat:

»Såsom centrala omsättningsskattenämnden framhållit ha de nya bestämmelser, som år 1941 infördes i 5 § andra stycket omsättningsskatteförordningen angående skatteplikt vid auktionsförsäljning, i ett avseende icke fungerat tillfredsställande. Det har sålunda inträffat inom konsthandelsbranschen i Stockholm, att ett visst företag, som dels i kommission mottager varor till försäljning å auktion och dels för egen räkning bedriver försäljning av samma slags varor på annat sätt — i butik — icke ansetts vara pliktigt att erlagga allmän omsättningsskatt för försäljningen å auktion av den anledning, att i kommission mottagna varor försäljas endast å auktion och ej i butik. Enligt min mening torde det icke föreligga några skäl, varför icke försäljningen å auktion i sådant fall, som här avses, bör drabbas av allmän omsättningsskatt. Visserligen har frågan om skattskyldigheten ännu icke blivit slutgiltigt prövad av beskattningsmyndigheterna, men det torde vara angeläget att redan nu få i författningstexten fastslaget, att skattskyldighet föreligger i förevarande fall. Den härav påkallade ändringen i omsättningsskatteförordningen torde kunna genomföras på sätt centrala omsättningsskattenämnden föreslagit. Även denna ändring torde böra träda i kraft den 1 juli 1943.»

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det i propositionen framlagda förslaget. Beträffande fastställandet av värderingsgrunderna för naturaförmåner från restaurang- och liknande rörelse delar utskottet departementschefens uppfattning, att beslutanderätten härutinnan bör tillkomma taxeringsmyndigheterna. Vad angår det i motionen väckta förslaget, att riksdagen måtte uttala att skolhushåll i mindre omfattning icke skulle i omsättningsskatteförordningens mening jämföras med ovanberörda rörelser, vill utskottet endast hänvisa till punkt 2 av anvisningarna till 1 § i nämnda förordning. I berörda anvisningspunkt stadgas, att försäljning faller under förordningens bestämmelser endast om den sker yrkesmässigt samt att servering i mindre omfattning i eget hushåll av lagad mat åt betalande gäster icke anses innefatta yrkesmässig försäljning. Det torde för övrigt ankomma på vederbörande myndigheter att avgöra, i vilka fall omsättningsskatt skall utgå.

Utskottet.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 288 och med avslag å motionen II: 438 av herr Pettersson i Dahl, måtte antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 5 § förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

Stockholm den 10 juni 1943.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Wahlmark*, Sjödaht, Egnell, Ekman*, friherre Lagerfelt, Velande*, Eklund och Sylwan;* samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren*, Olsson i Gävle, Orgård, Karlsson i Grängesberg*, Henriksson, Jonsson i Skedsbygd*, Sundström i Skövde, Olson i Göteborg, Bladh* och Boman.*

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.